

НАШІ ВАЖНІ ЗАВДАННЯ.

(Дискусійна стаття перед Х. З'їздом ТУРФДім.)

Сьогоднішній з'їзд, себто Десятий Всеукраїнський З'їзд ТУРФДім та П'ята Конвенція Р.З.Т. правдоподібно будуть найбільш важливими в історії розвитку наших організацій.

Наші організації випередили як чисельністю так і свідомістю всі інші українські організації в Канаді. Доказом цього є, хоч би й те, що наші організації на сьогоднішній з'їзд мають рішати так важливі питання, як поширення праці в економічній діяльності: кооператив, кінгари, інформаційні бюра та допоміжні осередки новоприбувши українській імміграції. Такі справи для нас надто важні і над ними завчасу треба порадитися всім нашим організаціям та опісля зі здоровими думками вислати делегатів на з'їзд, які остаточно вирішать ці справи як слід.

ЯК БРАТИСЯ ДО КООПЕРАТИВНОЇ ПРАЦІ.

Нам відомо, що в деяких місцевостях наші товариші вже вважали за потрібне організувати кооператив, але як вони функціонували — це нам також відомо. Поступу, за винятком тимчасової споживчої кооперативної та виннігеського кооперативного складу дров — не зробили. Одинока причина — нема досвідчених людей. А це ж фінансові інституції, які вимагають твердої волі, чесно-сти, совісти та ширшої самоповаги як самих уділовців-членів кооперативу, так і кооперативного комітету, а найголовніше самого управителя, чого до цієї пори у нас нема, навіть у тих менших кооперативах, які вже існують.

Дотепер траплялися випадки, що до провладу наших кооператив приходять люди з поганими намірами.

Будучи свідком одної такої події, я наведу факт, який повинен для нашого цілого загальнобути пересторогою. В одній місцевості наші передові члени звільнилися за організування споживчої кооперативу.

Склали мітинг, зацікавили публіку кооперативом, зібрали близько дві і пів тисячі доларів уділів, вибрали кооперативний комітет, збираються відкрити склад, а... управителя нема. Комітет без телеграм на всі сторони і до центральних тіл нашої організації і до поодиноких товаришів, нічого не помагає. Дістали товариша на обмежений прохання, який кілька тижнів побув, тай відіхав, бо його заняття не дозволяло довше працювати. Комітет не міг ніде знайти чоловіка.

Знайшов таки місцевого хлопчину, який взявся до цього діла. Хлопець молодий та не досвідчений у веденні кооперативу, хоч був ширший до праці, не зумів цього діла виконати. Після 6-ти місячного обрхунку показався дефіцит на 200 доларів.

Комітетові здорово за таке ведення випали від членів. Знайшли товариша, який приїхав та своєю умілою працею направив всі попередні помилки та поставив на ноги кооперативу.

Та й на цього товариша почалося обурення тільки за те, що був активним членом наших освітніх організацій та своєї вільної хвилини віддавав для них. Члени кооперативу, які не входили в склад наших організацій, почали ширити

КНИГАРНІ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ БЮРА.

Про кінгарню аж жаль говорити, що так довго ми промарували час. Найбільше культурно-освітню працю провадить наша організація. А здається вже нема такої закутки в Канаді, де не було б нашого відділу одної або другої організації. В кожному відділі, а навіть в поодиноких товаришів є більша, або менша бібліотека, але де ми це все набули? В приватних кінгарнях, яким ми дали змогу здорово нажитися. Тому кінгарня при нашому центральному тілі обовязкова. Купуємо від сьогодні у своїй одинокій робітничо-фермерській кінгарні все, що нам потрібно.

А інформаційне бюро? І без цього ми не можемо бути. Чи мало наших членів та симпатиків, маючи чи то імміграційну чи інформаційну справу, в набутті натуралізаційних паперів, чи в інших подібних справах,

ки новоприбувши українській імміграції. Такі справи для нас надто важні і над ними завчасу треба порадитися всім нашим організаціям та опісля зі здоровими думками вислати делегатів на з'їзд, які остаточно вирішать ці справи як слід.

Справа кооператив є важною для української трудової імміграції, але вводити її в життя, хто знає чи не пошкодить нам в іншій галузі нашої культурно-освітньої праці; бо мусимо признатися, що недостача людей до кооперативної праці є в нас великою перепорою.

СПЛАТА ДОВГУ НА ПРИЮТІ Р.З.Т.

Відносно сплати довшу на приюті та набутті тих земель коло нього, вже були ріжні пропозиції від деяких відділів, тому й я хочу висловити свою думку до цієї справи. По моїй думці до справи приюту ми не повинні робити ріжниць, як до того часу, що платити долара місячного вкладки, так і до того, що платити п'ятдесят центів. Коли член (кня) прийняв Головного Зарядом за половину місячної вкладки, це означає, що такий член є слабшого здоров'я.

Коли членкиня платити по долару конвенційного, то скажи собі просто в вічі, що маленький відсоток членкиня бере участь в кожних з'їздах. Але справа приюту? Це вже не простіше робити ріжниць, бо тут справа всіх нас однаково дотичить.

Я пропонував би ось що: отой долар приютного, якого ми платили дотепер, усунути, а на його місце кожній члену чи членкині хай платять по 25 центів місячно разом з вкладками. На рік по 25 центів зробити для кожного з доларів. Скажім, що маємо в Р.З.Т. сім тисяч членів — по три долари річно — це принесе двадцять одну тисячу доларів.

Коли ми, скажім, виконаємо таке рішення через трирічний протяг часу, то заплатимо цей довг в сумі двадцять дві тисячі доларів, купимо фарму, а вартість її землі коло приюту, на яку Головний Заряд взяв перше шенство. Цим самим ми заставимо однаково як активних, так менше активних членів наших організацій взяти рівну участь в сплаті довшу на приюті, та набутті дальших реальностей.

Може декому не до вподоби, що я зривав приютове рівно для кожного члена чи членкині. Товариші! Приют — місце відпочинку для нас, майбутніх старців, яких капіталістична система визиску винесе на брук, випивши останні соки крові, є однаковим. Однакові права, однакові привілеї, однакові користі має приют для всіх нас, тому поділ в сплаті приюту буде нерозумним веденням нашої праці і майбутня конвенція повинна над цим питанням застановитися та вирішити на користь нашого дорогого нам колективу, Робітничого Запозомого Товариства.

А щоб сплатити цей довг в сумі двадцять дві тисячі доларів, так поведем ми працю в цьому напрямі, щоб цілорічну належність кожний член чи членкиня склали в протягу одного-двох місяців після конвенції, а цим самим ми заощадимо около півтора тисячі доларів, бо не будемо платити великого проценту.

Думаю, що з моїми думками погодяться товариші й товаришки та поступлять з даними справами як слід.

Багато члени висловили, щоб звести все оподаткування, а на сплату приюту зробити ударну кампанію. По моїй думці ударна кампанія не практична. Дурити себе ілюзіями нема потреби. Треба згодитися з дійсним фактом, що наше членство можна покласифікувати на кілька категорій як: більше активне, менше активне і неактивне. Тому в ударних кампаніях весь тягар падає на активну частину членів, а неактивні ховаються за їх плечі.

Дуже хочеться хоч одним оком заглянути на сьогоднішній з'їзд та послухати наших товаришів, що як ТУРФДім та Р.З.Т. мають поважний відсоток таких новиків, які в деяких випадках випередили "старих канадійців" в культурно-освітній праці наших організацій.

Як наочний свідок — говорю ширше, що по менших відділах нашої організації робота над приєднанням-новиків до наших рядів далеко краща, як по більших відділах, от хоч би навіть і в самому Вінніпегу. А це є непростиме для наших членів. Тому майбутній з'їзд хай винайде медичину на ці відносини.

Відносно сплати довшу на приюті та набутті тих земель коло нього, вже були ріжні пропозиції від деяких відділів, тому й я хочу висловити свою думку до цієї справи. По моїй думці до справи приюту ми не повинні робити ріжниць, як до того часу, що платити долара місячного вкладки, так і до того, що платити п'ятдесят центів. Коли член (кня) прийняв Головного Зарядом за половину місячної вкладки, це означає, що такий член є слабшого здоров'я.

Коли членкиня платити по долару конвенційного, то скажи собі просто в вічі, що маленький відсоток членкиня бере участь в кожних з'їздах. Але справа приюту? Це вже не простіше робити ріжниць, бо тут справа всіх нас однаково дотичить.

Як наочний свідок — говорю ширше, що по менших відділах нашої організації робота над приєднанням-новиків до наших рядів далеко краща, як по більших відділах, от хоч би навіть і в самому Вінніпегу. А це є непростиме для наших членів. Тому майбутній з'їзд хай винайде медичину на ці відносини.

СПЛАТА ДОВГУ НА ПРИЮТІ Р.З.Т.

Відносно сплати довшу на приюті та набутті тих земель коло нього, вже були ріжні пропозиції від деяких відділів, тому й я хочу висловити свою думку до цієї справи. По моїй думці до справи приюту ми не повинні робити ріжниць, як до того часу, що платити долара місячного вкладки, так і до того, що платити п'ятдесят центів. Коли член (кня) прийняв Головного Зарядом за половину місячної вкладки, це означає, що такий член є слабшого здоров'я.

Коли членкиня платити по долару конвенційного, то скажи собі просто в вічі, що маленький відсоток членкиня бере участь в кожних з'їздах. Але справа приюту? Це вже не простіше робити ріжниць, бо тут справа всіх нас однаково дотичить.

Я пропонував би ось що: отой долар приютного, якого ми платили дотепер, усунути, а на його місце кожній члену чи членкині хай платять по 25 центів місячно разом з вкладками. На рік по 25 центів зробити для кожного з доларів. Скажім, що маємо в Р.З.Т. сім тисяч членів — по три долари річно — це принесе двадцять одну тисячу доларів.

Коли ми, скажім, виконаємо таке рішення через трирічний протяг часу, то заплатимо цей довг в сумі двадцять дві тисячі доларів, купимо фарму, а вартість її землі коло приюту, на яку Головний Заряд взяв перше шенство. Цим самим ми заставимо однаково як активних, так менше активних членів наших організацій взяти рівну участь в сплаті довшу на приюті, та набутті дальших реальностей.

Може декому не до вподоби, що я зривав приютове рівно для кожного члена чи членкині. Товариші! Приют — місце відпочинку для нас, майбутніх старців, яких капіталістична система визиску винесе на брук, випивши останні соки крові, є однаковим. Однакові права, однакові привілеї, однакові користі має приют для всіх нас, тому поділ в сплаті приюту буде нерозумним веденням нашої праці і майбутня конвенція повинна над цим питанням застановитися та вирішити на користь нашого дорогого нам колективу, Робітничого Запозомого Товариства.

А щоб сплатити цей довг в сумі двадцять дві тисячі доларів, так поведем ми працю в цьому напрямі, щоб цілорічну належність кожний член чи членкиня склали в протягу одного-двох місяців після конвенції, а цим самим ми заощадимо около півтора тисячі доларів, бо не будемо платити великого проценту.

Думаю, що з моїми думками погодяться товариші й товаришки та поступлять з даними справами як слід.

Багато члени висловили, щоб звести все оподаткування, а на сплату приюту зробити ударну кампанію. По моїй думці ударна кампанія не практична. Дурити себе ілюзіями нема потреби. Треба згодитися з дійсним фактом, що наше членство можна покласифікувати на кілька категорій як: більше активне, менше активне і неактивне. Тому в ударних кампаніях весь тягар падає на активну частину членів, а неактивні ховаються за їх плечі.

Дуже хочеться хоч одним оком заглянути на сьогоднішній з'їзд та послухати наших товаришів, що як ТУРФДім та Р.З.Т. мають поважний відсоток таких новиків, які в деяких випадках випередили "старих канадійців" в культурно-освітній праці наших організацій.

Як наочний свідок — говорю ширше, що по менших відділах нашої організації робота над приєднанням-новиків до наших рядів далеко краща, як по більших відділах, от хоч би навіть і в самому Вінніпегу. А це є непростиме для наших членів. Тому майбутній з'їзд хай винайде медичину на ці відносини.

Відносно сплати довшу на приюті та набутті тих земель коло нього, вже були ріжні пропозиції від деяких відділів, тому й я хочу висловити свою думку до цієї справи. По моїй думці до справи приюту ми не повинні робити ріжниць, як до того часу, що платити долара місячного вкладки, так і до того, що платити п'ятдесят центів. Коли член (кня) прийняв Головного Зарядом за половину місячної вкладки, це означає, що такий член є слабшого здоров'я.

Куток робітничо-фермерської молоді

ПІОНЕРСЬКА КОНВЕНЦІЯ В ТОРОНТО.

День 29. грудня залишиться незабутньою хвилиною в історії піонерського руху у східній Канаді. Того дня піонери відкрили першу свою конвенцію, яка немало свідчить про силу цієї організації і про активну роботу, яку її члени провадять.

Симпатичні члени партії і піонери, які переповнили залу, шире привітали делегатів піонерів "Ми Будівники". Делегати серед гулич олексків зайшли за конвенційні столи, де вони всі разом висловили свій грімкий піонерський клич, що викликало бурю олексків і чимало ентузіазму серед присутніх.

Відтак товариш Гері з Монреалу офіційно отворив конвенцію, а за цим вибрано президію з трох членів і секретаря.

Голова першої сесії привітав конвенцію і заявив, що робота мусить йти вперед мимо всіляких перешкод і застрашувань з боку капіталістів, бо поступити робітничий рух не може, коли діти робітників будуть організовані. Далі слідували привітання від піонерських гуртків ріжних країн: Англії, Злучених Держав, із Мексику, де товариш у довгим листі бажали піонірям Канади найліпшого успіху і таксамо передали їм привітання від піонірів з Нікарагви, які тепер помагають Сандінові в боротьбі за визвілі з-під гнету американських капіталістів. Між іншими привітаннями треба згадати привітання від Дітшого Бюра Комуністичного Ітернаціоналу Молоді.

Всі ці листи і каблетраги по черзі викладали грімкі олекски, але найвищий ступінь ентузіазму публіки був довершений, коли прочитано каблетрагу від піонірів Радянського Союзу, в якій говориться: "Привіт Канадійським Піонірям. Два мільйони ленінських піонірів Радянського Союзу горно вітають вас і що першу конвенцію канадійських піонірів. З надією і радістю ми придиваємося вашій праці і боротьбі. Бажаємо вам найліпшого успіху у ваших конвенційних нарадах."

Потім промовляли: від ЦВК Комуністичної Партії т. Стюарт Смит; від Національного Комітету "Ліги Комуністичної Молоді т. Раен; а за цими говорили товариші Ровз і Джов

За шість років свого існування газета "Юный Ленинец" зробила багато корисного так для піонерської організації, як і для розвитку дитячої преси на Україні й в усьому Радянському Союзі.

"Юный Ленинец" виховав на своїх сторінках нові кадри юнкорів і газетарів. Завдяки газеті "Юный Ленинец" багато нового й цікавого зроблено в справі організації диткорів тощо.

"Юный Ленинец" своїм доповідом у справі організації диткорів та читачів, допоміг, як ми вже згадали вище, й справі розвитку дитячої преси.

На цьому доповіді вчилися й журналі "Червоної Квіти" та "На Зміну".

Припинення видання газети "Юный Ленинец" пояснюється реорганізацією та розширенням дитячої преси на Україні. Газета "На Зміну", як відомо, виходить з 1-го січня 1929 року тричі на тиждень, а тому існування двох газет не доцільне. Потім починається видання нового науково-технічного журналу для дітей, що його давно вже вимагають піонери та школярі, поширюється журнал "Червоної Квіти" тощо.

Піонерська організація поширюється по всіх країнах. Нещодавно утворено нову піонерську організацію в англійській колонії — Південній Африці.

Компартія й комсомольцями пошастило утворити невелику групу піонірів в Йогансбург (столиці Південної Африки). В комуністичній газеті "Південно-африканський робітничий" вміщено фотографію цієї першої групи.

Головні завдання роботи піонірів Південної Африки — боротись проти експлоатації дітей на діамантових копальнях, золотих розсипах і в домашньому господарстві, а також боротись проти розпалювання ворожнечі між білими й чорними робітниками.

70 тисяч піонірів Китаю.

Не зважаючи на найліпший терор контрреволюціонерів проти всіх революційних організацій, в Китаї існує ще піонерська організація. Під ударами білого терору вона зростає

ПОШИРЕННЯ ДИТЯЧОЇ ПРЕСИ НА УКРАЇНІ.

3 1. грудня припинився в Харкові вихід найстарішої в СРСР газети для піонірів та школярів "Юный Ленинец".

Шість років тому, на світанку розвитку дитячого комуністичного руху, 15. грудня вишло перше число цієї газети. Назва її була тоді "Юный Спартак" — орган Харківського Комітету Юних Спартаків.

Згодом ця газета перетворилася на всеукраїнську газету юних піонірів, а по смерті Юліана — газету переіменовується на "Юный Ленинец".

За шість років свого існування газета "Юный Ленинец" зробила багато корисного так для піонерської організації, як і для розвитку дитячої преси на Україні й в усьому Радянському Союзі.

"Юный Ленинец" виховав на своїх сторінках нові кадри юнкорів і газетарів. Завдяки газеті "Юный Ленинец" багато нового й цікавого зроблено в справі організації диткорів тощо.

"Юный Ленинец" своїм доповідом у справі організації диткорів та читачів, допоміг, як ми вже згадали вище, й справі розвитку дитячої преси.

На цьому доповіді вчилися й журналі "Червоної Квіти" та "На Зміну".

Припинення видання газети "Юный Ленинец" пояснюється реорганізацією та розширенням дитячої преси на Україні. Газета "На Зміну", як відомо, виходить з 1-го січня 1929 року тричі на тиждень, а тому існування двох газет не доцільне. Потім починається видання нового науково-технічного журналу для дітей, що його давно вже вимагають піонери та школярі, поширюється журнал "Червоної Квіти" тощо.

Піонерська організація поширюється по всіх країнах. Нещодавно утворено нову піонерську організацію в англійській колонії — Південній Африці.

Компартія й комсомольцями пошастило утворити невелику групу піонірів в Йогансбург (столиці Південної Африки). В комуністичній газеті "Південно-африканський робітничий" вміщено фотографію цієї першої групи.

Головні завдання роботи піонірів Південної Африки — боротись проти експлоатації дітей на діамантових копальнях, золотих розсипах і в домашньому господарстві, а також боротись проти розпалювання ворожнечі між білими й чорними робітниками.

70 тисяч піонірів Китаю.

Не зважаючи на найліпший терор контрреволюціонерів проти всіх революційних організацій, в Китаї існує ще піонерська організація. Під ударами білого терору вона зростає

Відносно сплати довшу на приюті та набутті тих земель коло нього, вже були ріжні пропозиції від деяких відділів, тому й я хочу висловити свою думку до цієї справи. По моїй думці до справи приюту ми не повинні робити ріжниць, як до того часу, що платити долара місячного вкладки, так і до того, що платити п'ятдесят центів. Коли член (кня) прийняв Головного Зарядом за половину місячної вкладки, це означає, що такий член є слабшого здоров'я.

Коли членкиня платити по долару конвенційного, то скажи собі просто в вічі, що маленький відсоток членкиня бере участь в кожних з'їздах. Але справа приюту? Це вже не простіше робити ріжниць, бо тут справа всіх нас однаково дотичить.

ПОШИРЕННЯ ДИТЯЧОЇ ПРЕСИ НА УКРАЇНІ.

3 1. грудня припинився в Харкові вихід найстарішої в СРСР газети для піонірів та школярів "Юный Ленинец".

Шість років тому, на світанку розвитку дитячого комуністичного руху, 15. грудня вишло перше число цієї газети. Назва її була тоді "Юный Спартак" — орган Харківського Комітету Юних Спартаків.

Згодом ця газета перетворилася на всеукраїнську газету юних піонірів, а по смерті Юліана — газету переіменовується на "Юный Ленинец".

За шість років свого існування газета "Юный Ленинец" зробила багато корисного так для піонерської організації, як і для розвитку дитячої преси на Україні й в усьому Радянському Союзі.

"Юный Ленинец" виховав на своїх сторінках нові кадри юнкорів і газетарів. Завдяки газеті "Юный Ленинец" багато нового й цікавого зроблено в справі організації диткорів тощо.

"Юный Ленинец" своїм доповідом у справі організації диткорів та читачів, допоміг, як ми вже згадали вище, й справі розвитку дитячої преси.

На цьому доповіді вчилися й журналі "Червоної Квіти" та "На Зміну".

Припинення видання газети "Юный Ленинец" пояснюється реорганізацією та розширенням дитячої преси на Україні. Газета "На Зміну", як відомо, виходить з 1-го січня 1929 року тричі на тиждень, а тому існування двох газет не доцільне. Потім починається видання нового науково-технічного журналу для дітей, що його давно вже вимагають піонери та школярі, поширюється журнал "Червоної Квіти" тощо.

Піонерська організація поширюється по всіх країнах. Нещодавно утворено нову піонерську організацію в англійській колонії — Південній Африці.

Компартія й комсомольцями пошастило утворити невелику групу піонірів в Йогансбург (столиці Південної Африки). В комуністичній газеті "Південно-африканський робітничий" вміщено фотографію цієї першої групи.

Головні завдання роботи піонірів Південної Африки — боротись проти експлоатації дітей на діамантових копальнях, золотих розсипах і в домашньому господарстві, а також боротись проти розпалювання ворожнечі між білими й чорними робітниками.

70 тисяч піонірів Китаю.

Не зважаючи на найліпший терор контрреволюціонерів проти всіх революційних організацій, в Китаї існує ще піонерська організація. Під ударами білого терору вона зростає

Відносно сплати довшу на приюті та набутті тих земель коло нього, вже були ріжні пропозиції від деяких відділів, тому й я хочу висловити свою думку до цієї справи. По моїй думці до справи приюту ми не повинні робити ріжниць, як до того часу, що платити долара місячного вкладки, так і до того, що платити п'ятдесят центів. Коли член (кня) прийняв Головного Зарядом за половину місячної вкладки, це означає, що такий член є слабшого здоров'я.

Коли членкиня платити по долару конвенційного, то скажи собі просто в вічі, що маленький відсоток членкиня бере участь в кожних з'їздах. Але справа приюту? Це вже не простіше робити ріжниць, бо тут справа всіх нас однаково дотичить.

Відносно сплати довшу на приюті та набутті тих земель коло нього, вже були ріжні пропозиції від деяких відділів, тому й я хочу висловити свою думку до цієї справи. По моїй думці до справи приюту ми не повинні робити ріжниць, як до того часу, що платити долара місячного вкладки, так і до того, що платити п'ятдесят центів. Коли член (кня) прийняв Головного Зарядом за половину місячної вкладки, це означає, що такий член є слабшого здоров'я.

ДІТИ ТЕКСТИЛЬНИКІВ — СТРАЙКАРІВ У ПАРИЖІ.

До Парижу прибуло 18 дітей текстильників, що страйкують у невеличкому місті Аллуені. Дітей взяли на своє утримання паризькі робітничі організації. Як повідомляє комуністична газета "Imanite", підчас від'їзду з Аллуена дітей конвоювали сильні загони поліції, яка розганяла страйкерів, що зібрались виразити.

В Парижі на вокзалі дітей зустріли 800 робітників, делегації від комуністичної партії, від унітарної конфедерації праці і ин. Робітники хотіли влаштувати демонстрацію, але поліція перешкодила цьому.

ВАСЯ ЛІКВІДУЄ НЕПИСЬМЕНІСТЬ.

Сьогодні Вася — як не свій, Аж виріс, ніби, Вася... У його школа — цілий рій, Оце то буде праця!

Дали йому загіт дітей, Ну, прямо — цілий вулик, І от — розкаже їм те — Про що вони й не чули.

Іх прямо видерли із нор, Із вулиці взяли... А зараз слухайте його, У літери впились...

— Оце ось "а", а це ось "б", Отак, до купи, значить... — Як любо бачити себе У відблисках дитячих!

Навчає грамоті, пишмю, А лица — як не ті... Кольсь — захмарені в диму, — Тепер — суворі, зайняті...

Росте Василь. В очах росте. — Це ж скільки він очей! (розкриє!)

І гасло ленінське просте, — Бадьорить дух, гартує силу.

І вже читати хтось зумів... І прочитав таки не сміло: — "Ми не раби... нема рабів..." Чи чуєте? Аж дух забило...

Учора морди може били, І десь пичали під муром, А зараз — у покори муарій — Над книжку голова схилили...

Ів. Явір.

ВІСТІ З ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

ХУЛІГАНСТВО НЕ ВИГАСАЄ.

Корпорантські хулігани споміж польського студентства дали виправляють свої орлі по вулицях Львова, як побачуть українського студентського шапку. Такі шапки вони здирають насильно, а тих, що їх носять, б'ють на очах поліції, яка зовсім їм не перешкадає. Кілька таких випадків вуличного хуліганства нотують українські часописи в останніх днях.

КЛЕРИКАЛИ ПРИ РОБОТІ.

Українські клерикальні круги під проводом колишнього атеїста і рвадикала д-ра Назарука взяли в останніх часах до енергійної пропаганди. Болотом валють всякі поступові ключі в своїх органах, як "Зоря", "Правда", "Бескид", "Поступ" і "Приятель Молоді", а місяць січень призначили вони для пропаганди тих всіх своїх видань серед українського населення. Римська чорна сотня